

PROJECTESD

T 934 881 360 F 934 881 360

INFO@PROJECTESD.COM

WWW.PROJECTESD.COM

PASSATGE MERCADER, 8 BAIXOS 1

08008 BARCELONA

ASIER MENDIZABAL

Inauguració: 16 novembre, 19:30 a 21:30 h

Exposició: 16.11 > 11.01.2013. Dimarts a dissabte, 11:00 a 19:00h

Asier Mendizabal ha desenvolupat en els últims deu anys un notable cos de treball centrat principalment en les relacions entre forma, discurs i ideologia. L'artista posa en perspectiva les complexes articulacions entre l'estètica i la política, i reconsidera els llegats, les possibilitats, però també les faltes, de la tradició de l'escultura com a monument, de certes avantguardes artístiques històriques, el cinema polític i militant, o els moviments de música punk. Tot i que l'escultura abstracta és el seu registre més representatiu, l'obra de Mendizabal es desplega en molts altres mitjans, des del format fílmic a la serigrafia, en banderes, sèries fotogràfiques o collages, sempre amb un sentit intuïtiu per l'aspecte gràfic i escultòric.

Per a la seva segona exposició a ProjecteSD, Mendizabal proposa una nova sèrie d'assemblatges escultòrics que, units i acompanyats d'un conjunt de composicions serigràfiques que reproduïxen fotografies de multituds, qüestionen la idea i la representació del col·lectiu. Per a això, l'artista utilitza com a eina i base d'experimentació un element gràfic inherent a la tècnica de la impressió offset, el punt de la trama, a la qual recorre tant en els collages serigràfics presentats com a les bases escultòriques que construeix.

Les quatre escultures modulars de la sèrie *Sin Título (trama)* consisteixen en diverses plaques metàl·liques de reticle regular de punts o forats que en ser sobreposades o assemblades unes sobre altres amb una certa rotació generen la visualització d'aquest entramat gràfic o *moiré*, per un efecte visual que podria recordar al op art. La pròpia superposició i unió de les plaques constitueixen en si mòduls geomètrics irregulars, en uns casos de qualitat gairebé bidimensional, en uns altres de caràcter més volumètric. Aquests mòduls funcionen com a estructures sobre les quals Mendizabal presenta les reproduccions fotogràfiques a les quals hem al·ludit. En *Sin Título (trama #1)* i *Sin Título (trama #3)* l'artista presenta gravats originals extrets de col·leccions de revistes il·lustrades de mitjans del segle XIX, en les quals la representació de multituds apareixia com a filigranes gairebé abstractes que, a causa de la tècnica del gravat utilitzada, generaven un reticle de traços gairebé tèxtil. El detall de l'individu s'emascarava. La forma representada era la totalitat i no la suma de les seves parts. En *Sin Título (trama #2)* i *Sin Título (trama #4)*, les escultures són el suport de collages fets amb retalls de serigrafies que l'artista recompon intentant seguir algun detall del contingut de la pròpia imatge; de nou, representacions de multituds distorsionades que, a través d'aquest exercici, esdevenen encara més embullades i abstractes. Una vegada més la forma s'imposa o contraposa al contingut.

Dues peces emmarcades *Rotation (Moiré, Rome)* i *Rotation (Moiré, Egin)* flanquegen les escultures i d'alguna forma desvetllen el sistema utilitzat per Mendizabal. L'artista ens remet aquí de nou a imatges de congregacions multitudinàries que històricament adquireixen una presència fonamental en l'imaginari modern amb l'adveniment de la fotografia i de la circulació de les primeres fotografies en revistes il·lustrades. En aquestes peces l'artista repeteix en quatre gestos la mateixa imatge, però en cada quadrant aquesta apareix diferent. L'element formal que les fa diferents no és més que la rotació deliberada en cadascuna d'elles dels punts de la trama que construeix la pròpia fotografia impresa, que fa que els petits caps que formen la imatge, es deformin fins a fer-les una massa impossible de reconèixer.

Completen l'exposició dues peces formalment molt diferents a les del nucli central de l'exposició, però que d'alguna forma les complementen. *Not all that moves is red (Tangram) #2* és una tela construïda a partir de banderes dividides diagonal o verticalment en dues parts iguals vermelles i negres. Malgrat les referències radicals dels colors vermell i negre, la identificació d'aquests signes es dilueix per l'excés que resulta de la seva recombinació. La bandera, com a símbol, es converteix així en un simple trencaclosques geomètric. En l'angle oposat a aquesta peça es presenta la doble projecció *Das Unbekannte Spanien/España, tipos y trajes*. Una sèrie de diapositives d'imatges extretes de dos llibres de fotografia, un del fotògraf espanyol pictorialista José Ortiz Echagüe i un altre del fotògraf alemany Kurt Hielscher. Tots dos artistes, coetanis, es van dedicar, des d'òptiques diferents, a documentar el territori espanyol, els seus monuments i les seves gents de començaments del segle XX. La fotografia de viatge es va convertir en una pràctica habitual gràcies a les noves possibilitats de la fotografia sorgides en aquell moment i es va estendre a altres territoris i nacionalitats. Mendizabal no es limita a presentar les imatges de forma seqüencial. Una vegada més, actua superposant, entrelaçant les dues projeccions, generant una distorsió que no és casual, sinó que afegeix una subtil significació al tema del qual s'ocupa l'exposició en totes i cadascuna de les peces; és a dir: la dificultat de vincular forma amb contingut i de representar la realitat. En paraules del propi artista: "la contradicció sempre present en l'articulació de la política, la impossible conciliació entre l'àmbit individual i el col·lectiu".

Asier Mendizabal (Ordizia, 1973) viu i treballa a Bilbao. La seva obra s'ha exposat a Manifesta 5 (2004), W139, Amsterdam (2006), Artis Den Bosch (Països Baixos, 2007-2008), Museo Guggenheim Bilbao (2007), Fundación Marcelo Botín (Santander, 2007), Museo d'Art Contemporani, MACBA a Barcelona (2008). El 2009 va participar a exposicions a la Westfälischer Kunstverein, Münster, Alemanya; Artium-Centro Museo Vasco de Arte Contemporáneo, Vitoria. Destaquem la seva primera exposició individual fora d'Espanya, *And/Or*, a Culturgest, Lisboa (Portugal), la seva participació a la quarta Biennial de Bucarest (2010) i a l'exposició *Às Artes Cidadãos!* al Museo Serralves de Porto, Portugal. El 2011, el Museo Nacional Centro de Arte Reina Sofía (Madrid), li va dedicar una extensa exposició individual, i la seva obra va ser presentada a la 54ª edició de la Biennial de Venècia. Les seves últimes exposicions individuals s'han presentat al centre d'art Raven Row i a la galeria Anthony Reynolds, ambdues a Londres (2011-2012).

Per a informació addicional i/o imatges, contactar amb:

Silvia Dauder, sd@projectesd.com

Carolina Núñez, carolina@projectesd.com

amb la col·laboració de

